

Artikelen over honden in de Algemene Plaatselijke Verordening

**De volgende artikelen in de APV Loon op Zand gaan in op 17 februari 2016
(raadsbesluit van 4 februari 2016)**

Artikel 2:57 Loslopende honden

- 1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond onaangeliënd te laten verblijven of te laten lopen:
 - a. binnen de bebouwde kom, op een openbare plaats;
 - b. buiten de bebouwde kom, op de weg.
- 2. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen, ook als de hond is aangeliënd:
 - a. op een voor het publiek toegankelijke en als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide;
 - b. op een andere door het college aangewezen plaats.
- 3. Het losloopverbod in het eerste lid, is niet van toepassing op door het college daartoe aangewezen plaatsen.
- 4. Het verblijfsverbod in het tweede lid is niet van toepassing op geregistreerde geleidehonden of sociale hulphonden die iemand met een handicap begeleiden.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

- 1. Degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft, is verplicht ervoor te zorgen dat de uitwerpselen van die hond onmiddellijk worden verwijderd met een daartoe geschikt opruimmiddel in de vorm van een stevig zakje of hondenpoepgrijper. De verwijderde uitwerpselen moeten in een afgesloten zakje in een afvalbak worden gedeponeed.
- 2. Degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft, dient op ieder moment, op verzoek van een door het college aangewezen persoon, een geschikt opruimmiddel te tonen, zoals genoemd in het eerste lid.
- 3. Het eerste lid is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege zijn handicap door een geregistreerde geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden.
- 4. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing:
 - a. op door het college daarvoor aangewezen plaatsen;
 - b. in openbaar gebied buiten de bebouwde kom.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

- 1. Indien het college een hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, kan het de eigenaar of houder van die hond een aanlijngedod of een aanlijn- en muilkorfgedod opleggen voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.
- 2. Een aanlijngedod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond aangelijnd te houden met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.
- 3. Een muilkorfgedod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond voorzien te houden van een muilkorf die:
 - a. vervaardigd is van stevige kunststof, van stevig leer of van beide stoffen;
 - b. door middel van een stevige leren riem zodanig rond de hals is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
 - c. zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.
- 4. Een hond als bedoeld in het eerste lid, dient voorzien te zijn van een door de bevoegde minister op aanvraag verstrekt uniek identificatienummer door middel van een microchip die met een chipreader afleesbaar is.

toelichting op APV

Artikel 2:57 Loslopende honden

Aan dit artikel ligt het motief van veiligheid en voorkoming van overlast ten grondslag.

In het bijzonder heeft dit artikel de volgende bedoelingen:

- de bescherming van de verkeersveiligheid, die door loslopende honden in gevaar kan worden gebracht;
- het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden;
- het voorkomen van hinder voor voetgangers en fietsers;
- het bestrijden van verontreiniging (bijvoorbeeld van speelplaatsen, zandbakken, e.d.);
- het voorkomen van hinder of schade aan andere dieren, die worden veroorzaakt doordat loslopende honden andere dieren (honden, schapen en kippen) kunnen aanvallen.

Met 'openbare plaats' in het eerste lid onder a, wordt conform artikel 1:1 van de begripsbepalingen het volgende verstaan: Het hele openbaar gebied, in gemeentelijk eigendom, zoals wegen, bermen, pleinen, (fiets/voet)paden, plantsoenen en bossages.

Met 'de weg', in het eerste lid onder b, wordt conform artikel 1:1 van de begripsbepalingen het volgende verstaan: weg, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994.

Het eerste lid van dit artikel onder b. luidt: alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten'.

Het tweede lid is bedoeld om het mogelijk te maken dat het college plaatsen aanwijst waar honden verboden zijn.

Het derde lid is bedoeld om het mogelijk te maken dat het college hondenlosloopvelden aanwijst. Op een door het college aangewezen losloopveld mogen honden vrij lopen en spelen mits ze onder apel van de begeleider zijn.

Geleidehonden en socialehulphonden, zoals genoemd in het vierde lid, zijn daartoe opgeleid bij een erkende instantie en als zodanig geregistreerd.

Als honden in de openbare ruimte loslopend, zonder begeleider, worden aangetroffen, kan op basis van artikel 125 van de Gemeentewet (bestuursdwang) de honden gevangen worden genomen en overgedragen aan een door het college aangewezen asiel. Dit vindt uiteraard niet plaats wanneer de eigenaar direct te achterhalen is.

Ook artikel 4 van de Wet op de dierenbescherming kan worden toegepast. Dit gaat over de bevoegdheid van de politie om honden en katten op te vangen die 's nachts elders dan op het erf van de eigenaar of houder zonder toezicht worden aangetroffen.

Het Burgerlijk Wetboek geeft in boek 5 een regeling voor gevonden dieren. De vinder van een hond kan het dier bij de gemeente in bewaring geven. De gemeente moet op basis van artikel 5:8 BW vervolgens ten minste twee weken de verzorging van het dier op zich nemen. In de praktijk wordt hieraan meestal vorm gegeven door het dier onder te brengen bij een dierenasiel, waarbij de gemeente de kosten voor het verblijf, de voeding en de verzorging betaalt. Deze regeling geldt alleen voor gevonden dieren. Wanneer de eigenaar van het dier niet is verloren, bijvoorbeeld omdat duidelijk is dat het dier slechts even verwijderd is van eigenaar of erf, is er geen sprake van een "gevonden dier".

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

De opruimplicht is bedoeld om overlast te voorkomen en vanuit milieu hygiënische redenen.

Verontreiniging kan gevaren opleveren voor de volksgezondheid. Ook wordt via hondenuitwerpselen die op straat, in parken en plantsoenen blijven liggen, het voor honden dodelijke canine parvo virus verspreid.

De opruimplicht geldt voor het hele openbaar gebied binnen de bebouwde kom, dat is aangegeven met bebouwde komborden, inclusief plantsoenen en straatgoten.

Overtreding van het verontreinigingsverbod door hondenuitwerpselen behoort tot de zogenaamde verontreinigingsdelicten, die vatbaar zijn voor verbalisering. De strafbaarheid wordt opgeheven als de uitwerpselen direct worden verwijderd en in een gesloten zakje in een afvalbak worden gedeponneerd. Dat kan in een afvalbak in het openbaar gebied of in een afvalbak bedoeld voor restafval van de eigenaar / begeleider zelf. Het is niet toegestaan om de uitwerpselen in plantsoenen, regenwaterkolken, sloten, etcetera achter te laten.

In dit artikel wordt met 'openbare plaats' conform artikel 1:1 van de begripsbepalingen het volgende verstaan: Het hele openbaar gebied, in gemeentelijk eigendom, zoals wegen, bermen, pleinen, (fiets/voet)paden, plantsoenen en bossages.

Geleidehonden en socialehulphonden, zoals genoemd in het derde lid, zijn daartoe opgeleid bij een erkende instantie en als zodanig geregistreerd.

Toelichting bij tweede lid.

'Onder een 'doeltreffend opruimmiddel' moet worden verstaan een stevig kunststoffen of papieren zakje al dan niet in combinatie met een schepje / hondenoepgrijper.' Het zakje waarin de hondenuitwerpselen worden gedaan moet, om hygiënische redenen, worden afgesloten voordat het in een afvalbak wordt gedeponneerd.

Toelichting vierde lid.

De uitzondering van de opruimplicht genoemd in het vierde lid onder a. is bedoeld om aan het college de mogelijkheid te bieden om hondentoiletten en/of hondensloopvelden aan te wijzen waar het opruimen van hondenuitwerpselen niet verplicht is. Die aanwijzing gebeurt bij besluit van het college en moet kenbaar worden gemaakt aan het publiek. Het college heeft ook de bevoegdheid om deze aanwijzing, bij besluit, weer in te trekken.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

Enige jaren geleden ontstond bezorgdheid over agressief gedrag van bepaalde honden, met name van pitbulteriërs. Bij incidenten brachten honden aanzienlijk letsel toe aan mens of dier. De toenmalige minister van landbouw, natuurbeheer en visserij heeft daarop de Commissie van agressief gedrag bij honden ingesteld. De commissie inventariseerde de problematiek en maakte onderscheid tussen drie categorieën van gevaarlijke honden:

1. Groepen honden met morfologisch overeenkomstige karakteristieken (gelijke lichaamsbouw), waarmee wordt gefokt op agressief gedrag. Tot deze categorie rekent de commissie het type pitbulteriër.
2. Gebruikshonden, dat wil zeggen: honden die geheel of gedeeltelijk zijn opgeleid voor bewakings, opsporings of verdedigingswerk.
3. Individuele honden die niet vallen onder de vorige twee categorieën en waarvan in de praktijk - door het toebrengen van letsel of het uiten van een dreiging daartoe - is gebleken dat zij gevaarlijk zijn voor mens of dier.

Om de drie beschreven groepen gevaarlijke honden onschadelijk te houden, deed de adviescommissie de volgende voorstellen.

Ad 1

Aan de eigenaar of de houder van een hond uit categorie 1 moet bij raadsverordening worden voorgeschreven die hond op of aan de weg of op het terrein van een ander kort aan te lijnen en te voorzien van een muilkorf. Bij openbare kennisgeving moet het college bepalen welk ras of type hond dan wel wat voor door kruising daarmee verkregen verwanten onder deze eerste categorie gevaarlijke honden er dus onder de strafbepaling moeten vallen.

Ad 2

Ten aanzien van een hond uit categorie 2 beveelt de commissie alleen een aanlijngedod aan. Invoering van een verplichting tot muilkorven van een gebruikshond stuit naar haar oordeel op het bezwaar dat hierdoor de uitvoering van de taak waarvoor zo'n hond is opgeleid, bijzonder wordt bemoeilijkt. Gelet op het gebruik van de hond voor bewakings, opsporings en verdedigingswerk is het aanlijngedod beperkt tot de weg: op het terrein van een ander kan de hond zijn functie blijven vervullen. Op het voorgestelde aanlijngedod maakt de commissie onder twee voorwaarden een uitzondering: de hond moet met goed gevolg een opleiding tot gebruikshond bij een erkende instantie of een zogenaamde gedrags en gehoorzaamheidskursus 1 hebben doorlopen en hij moet vergezeld gaan van de eigenaar of de houder, die hem heeft opgeleid

Ad 3

Ten slotte stelt de commissie voor dat de raad aan het college de bevoegdheid verleent aan de eigenaar of de houder van een hond uit de derde categorie de verplichting op te leggen tot aanlijnen en - indien noodzakelijk - tevens tot muilkorven van deze hond op of aan de weg of op het terrein van een ander.

Ter ondersteuning van de beschreven aanlijn en muilkorfgeboden vindt de commissie identificatie en registratie van de honden uit de drie categorieën wenselijk. Dat moet worden gerealiseerd door het aanbrengen van een optisch leesbaar, niet verwijderbaar identificatiemerk in het oor of in de buikwand van de hond (gemeentelijk voorschrift) en voorts door gegevensverstrekking door de eigenaren aan de Stichting registratie gezelschapsdieren Nederland en in geval van rashonden de Raad van beheer op kynologisch gebied in Nederland (hogere regeling). De identificatie en registratie zijn van belang voor de controle op de naleving van de aanlijn en muilkorfgeboden en voor de opsporing van een overtreder.

Voorzover het gevaar van een hond voortvloeit uit een besmettelijke dierziekte zoals hondsdolheid, dient de burgemeester maatregelen te nemen ter voorkoming van - verdere - Onder meer kan worden bevolen dat honden moeten worden voorzien van een muilkorf. De voorschriften met betrekking tot muilkorven zijn geregeld in de Regeling betreffende maatregelen ter voorkoming van overbrenging besmetting (Stcrt. 1996, 61). Overigens dient de burgemeester zodra hij in kennis is gesteld van een verdenking van een besmettelijke dierziekte hiervan terstond de inspecteur-districtshoofd Veterinaire dienst en de Veterinaire Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid op de hoogte te stellen. Artikel 27 Gezondheids- en welzijnswet voor dieren geeft de burgemeester de bevoegdheid om een bevel uit te vaardigen dat de door hem aangewezen dieren moeten worden vastgelegd of opgesloten ter bestrijding van besmettelijke dierziekten. Dieren die ondanks het bevel niet zijn vastgelegd of opgesloten mogen op last van de burgemeester worden gedood.